

3 SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

JUBILATE

Text: III Årg Högm Joh 14: 1–12. Predikan Ingemar Andersson

BEDRÖVELSEN SOM SKALL VÄNDAS I GLÄDJE VÄGEN, SANNINGEN OCH LIVET

Johannesevangeliet indelas ibland i två delar. Den första delen, kap. 1-12, kallas ”Boken om Människosonens tecken”. Den andra delen, som börjar med kap. 13, kallas ”Boken om Människosonens förhärligande”. Här börjar passionshistorien.

Johannes skriver, att Jesus ”hade älskat sina egna här i världen, och han älskade dem in i det sista”. Någon översättning har: ”nu gav han dem det yttersta beviset på sin kärlek”. Och den rubriken passar väl som överskrift över lidandeshistorien: det yttersta beviset på Jesu kärlek.

Jesus har samlat sina lärjungar till den sista måltiden före sitt lidande. Man äter påskalammet, Jesus instiftar nattvarden, han förutsäger Judas förräderi och Petri förnekelse, och han talar om sin förestående bortgång. Lärjungarna kommer att gråta och världen glädjas. Men lärjungarnas sorg skall vändas i en glädje som ingen kan ta ifrån dem.

Visst, lärjungarna har hört Jesus tala om sin bortgång förut, men det är så svårt att fatta och förstå. Dunkelt anar de att tunga dagar väntar dem. De ängslas och oroas. Och Jesus tröstar och lugnar:

Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig, I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? Och om jag än går och bereder plats åt er, skall jag komma tillbaka och ta er till mig, för att ni skall vara där jag är. Och vart jag går, det vet ni. Den vägen känner ni.

I den här världen råder oro. Genom syndafallet i Edens lustgård blev oron människans följeslagare. Gemenskapen med fridens Gud bröts sönder och oro och ofrid tog människornas hjärtan i besittning. Ett utvecklat samhälle, de största sociala reformer, de mest heltäckande trygghetssystem har inte kunnat ändra på detta. Med samhällets ökade yttre trygghet har den inre otryggheten tilltagit. Politikerna söker råda bot på detta genom att införa ”nollvision” när det gäller självmord. Men syndafallets skada botas inte med aldrig så vällovliga politiska ambitioner. Ängslan och otrygghet har genom synden blivit människans lott.

”Människan, av kvinna född, lever en kort tid och mätts av oro”, säger Job. ”De ogudaktiga får ingen frid, fridens väg känner de inte”, säger Jesaja.

Hon skapades en gång i Guds bild, hon utgick ur den Eviges hand. Och evigheten lade Skaparen in i människans hjärta (Pred. 3:11). Därför är det endast när förbindelsen med den Evige återupprättas, som oron och ofriden får lämna plats för ron och friden. ”Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus”, konstaterar Paulus. Det är först i gemenskap med honom, som är Vägen, Sanningen och Livet, som tillvaron får mening och innehåll. Men människan har gått vilse i tillvaron och vet inte vart hon är på väg.

Det är från en helt annan utgångspunkt Tomas frågar: *"Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?"* Inte heller Jesu lärjungar undgår ängslan och oro. Men i Kristus Jesus har de funnit svaret på de stora livsfrågorna. Han har gett dem levnadsmod och samvetsfrid. Hos honom har deras hjärtan funnit ro och vila, och därför vet de vart de skall vända sig när sådant händer som de inte förstår.

När de kommer till honom med sin oro och ängslan, säger han: *Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig.* Även om jag går bort dit ni inte kan följa mig, även om ni inte vet var jag är, så skall jag aldrig överge er. Jag skall komma tillbaka och ta er till mig, för jag vill att ni skall vara där jag är. *Jag skall se er igen, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.*

Jesus skall gå bort och han skall komma tillbaka. Han skulle gå till korset och in i dödens natt, men på tredje dagen uppstod han från de döda och återvände till livet och till lärjungarna. Av idel glädje kunde de inte tro detta ofattbara, att deras bortgångne, deras korsfäste, döde och begravde Mästare stod livslevande mitt ibland dem. Men han visade dem sina sårade händer och fötter, och på sårerna har syndares Frälsare alltid blivit igenkänd av de sina. *Jag skall se er igen, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.*

Jesus skall gå bort och han skall komma tillbaka. Under fyrtio dagar lät han efter sin uppståndelse se sig av lärjungarna och talade med dem om Guds rike. Från Oljeberget blev han sedan upptagen till himmelen och försvann ur lärjungarnas åsyn. Och änglarna förkunnade: *Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen, han skall komma igen på samma sätt som ni har sett honom fara upp till himlen.*

I sin Faders boningar har Jesus berett rum. På Jesu befallning har hans sändebud gått ut med bjudningen dit: "Kom, ty nu är allt redo!" Gång på gång har han sänt ut dem till världens vägskäl, till gator och gränder, vägar och stigar med kallelsen. Till fattiga, krymplingar, blinda och lama, till syndare, skulle de vända sig - "så att mitt hus blir fullt".

Och sedan kommer han tillbaka på himmelens skyar, i stor makt och härlighet. Och då uppfylls på nytt det löfte han gav: *Jag skall se er igen, och då skall era hjärtan glädja sig, och ingen skall ta er glädje ifrån er.*

Då skall aldrig mer deras hjärtan oroas. Då skall döden inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta. Då skall de aldrig mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon annan hetta träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon (Upp. 7; 21).

-----

*Och vägen är Jesus, den enda som går
Till nya Jerusalems stad.
Så ila framåt och snart vila du får
Och sjunga däruppe så glad!*

JESUS ÄR DEN ENDA VÄGEN – nej, så tänker inte den moderna människan. Var och en blir väl salig på sin tro, menar man, och mycken förkunnelse i dag ger stöd åt den villfarelsen. I förra söndagens text fick vi av Jesus veta, att den som vill vara ett får i den gode Herdens hjord, kan bara bli det genom att gå in genom dörren – och dörren det är Jesus själv. Och i dag möter vi samma budskap från Guds ord fast med ett annat bildspråk: Jesus är den enda vägen till himmelen. Går man förbi dörren till färfallan hör man inte till den gode Herdens hjord. Söker man komma till himlen på någon annan väg än den Jesus banat, han som själv är vägen, så står man till sist utanför en stängd himlaport.

I kraft av Jesu blod kan vi nu frimodigt gå in i det allra beligaste på den nya och levande väg som han har öppnat för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött. Vi har en stor präst över Guds hus. Låt oss därför med uppriktigt

hjärta gå fram i full trosvisshet, med ett hjärta som är renat från ett ont samvete och med en kropp som är badad i rent vatten. Så beskriver Hebreerbrevets författare Jesus som vägen till himmelen.

JESUS ÄR SANNINGEN. I honom uppenbaras Guds nåd och sanning, det som utan Guds uppenbarelse är dolt för den naturliga människan. Guds ord är Sanningen (Joh. 17:17) och Jesus är ett med Ordet (Joh. 1:1, 14).

När Gud gav sitt löfte till Abraham om välsignelsen över alla folk genom ”din avkomling, som är Kristus” bekräftade han sitt löfte genom en ed. Gud svor vid sig själv – han hade ju ingen högre att svära vid: *Så skulle vi genom två orubbliga uttalanden, i vilka Gud omöjligt kan ljuga, få en kraftig uppmuntran, vi som har sökt vår tillflykt i att hålla fast vid det hopp vi äger. I detta hopp har vi ett tryggt och säkert själens ankare som når innantill förslätnen, dit Jesus för vår skull gick in och öppnade vägen för oss...*

(Hebr. 6:13ff). Gud kan inte ljuga, han är Sanningen. Därför står det Herren talat i sitt ord fast i evighet. Han sviker aldrig vad han lovat. Har man sitt hopp fäst vid Kristus, så är själen tryggt förankrad i det allra heligaste, i himmelen. I Kristus är man salig.

Det är ett ord att lita på och värt att på allt sätt tas emot, att Kristus Jesus har kommit till världen för att frälsa syndare (1 Tim. 1:15).

JESUS ÄR LIVET. *Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus (Joh. 17:3).*

Jesus säger: *Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö (Joh. 11:25-26).*

Amen, amen säger jag er: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv och kommer inte under domen utan har övergått från döden till livet. Amen, amen säger jag er: Den stund kommer, ja, den är nu inne, när de döda skall höra Guds Söns röst, och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern har liv i sig själv, så har han gett åt Sonen att ha liv i sig själv (Joh. 5:24-26).

Och detta är vittnesbördet: Gud har skänkt oss evigt liv, och det livet är i hans Son. Den som har Sonen har livet. Den som inte har Guds Son har inte livet (1 Joh. 5:11-12).

*Salig, salig den som kände,
Den som trodde dig allena,
Sannan Gud och den du sände
Att med dig oss än förena.
Jesu Kriste, du är vorden
Vägen, sanningen och livet,
Och i himlen och på jorden
Är ej annat namn oss givet.*

Amen.